

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour du travail de Mons (Belgien) den 25. marts 2016 — Miguel José Moreno Osacar mod Ryanair Ltd

(Sag C-169/16)

(2016/C 191/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Miguel José Moreno Osacar

Sagsøgt: Ryanair Ltd

Præjudicielle spørgsmål

»Henset til:

- de krav om løsningernes forudsigelighed og om retssikkerhed, som lå til grund for vedtagelsen af reglerne om retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, som er fastsat i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1972, L 299, s. 32), som ændret ved konventionen af 29. november 1996 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (EFT 1997, [C] 15, s. 1), »Bruxelleskonventionen«, samt i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) (jf. bl.a. dom af 19.7.2012, Mahamdia, C-154/11, [EU:C:2012:491], præmis 44 og 46)
- de særlige forhold i tilknytning til den europæiske luftfartssektor, hvor kabinpersonalet i luftfartsselskaber, som har hjemsted i en af Unionens medlemsstater, dagligt flyver over Den Europæiske Unions område med udgangspunkt i en hjemmebase, der, som i den foreliggende sag, kan være beliggende i en anden af Unionens medlemsstater
- de specifikke omstændigheder i den foreliggende tvist, som der er gjort rede for i nærværende doms præmisser
- det kriterium vedrørende begrebet »hjemmebase« (som defineret i bilag III til forordning (EØF) nr. 3922/91), der i forordning nr. 883/2004 er anvendt til at fastlægge den sociale sikringslovgivning, som finder anvendelse på flyve- og kabinebesætningsmedlemmer fra den 28. juni 2012
- de principper, som følger af Den Europæiske Unions Domstols praksis ifølge de domme, der er anført i nærværende afgørelses præmisser

kan udtrykket »det sted, hvor arbejdsaftalen sædvanligvis opfyldes«, som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning nr. 44/2001 af 22. december 2000, ikke fortolkes således, at det svarer til udtrykket »hjemmebase«, som er defineret i bilag III til Rådets forordning nr. 3922/91 af 16. december 1991, dvs. »en af luftfartsforetagendet angivet lokalitet, hvor besætningsmedlemmet normalt påbegynder og afslutter en tjenesteperiode eller en række af tjenesteperioder, og hvor luftfartsforetagendet under normale omstændigheder ikke er ansvarligt for indkvartering af det pågældende besætningsmedlem«, med henblik på fastlæggelsen af den kontraherende stat (og følgelig dens jurisdiktion), på hvis område en arbejdstager sædvanligvis udfører sit arbejde, når den pågældende arbejdstager er ansat som medlem af kabinpersonalet i et selskab, der er underlagt lovgivningen i en af Unionens medlemsstater og udfører international passagertransport med fly i hele Unionens område, når dette tilknytningskriterium vedrørende »hjemmebasen«, forstået som det »faktiske midtpunkt for arbejdsforholdet«, for så vidt som arbejdstageren systematisk påbegynder og afslutter sin arbejdsdag på dette sted, tilrettelægger sit daglige arbejde dér og i den periode, hvor arbejdsforholdet er gældende, har sin faktiske bopæl i nærheden, er det sted, som både har den tætteste tilknytning til en kontraherende stat og sikrer den mest passende beskyttelse af den svageste part i aftaleforholdet?«